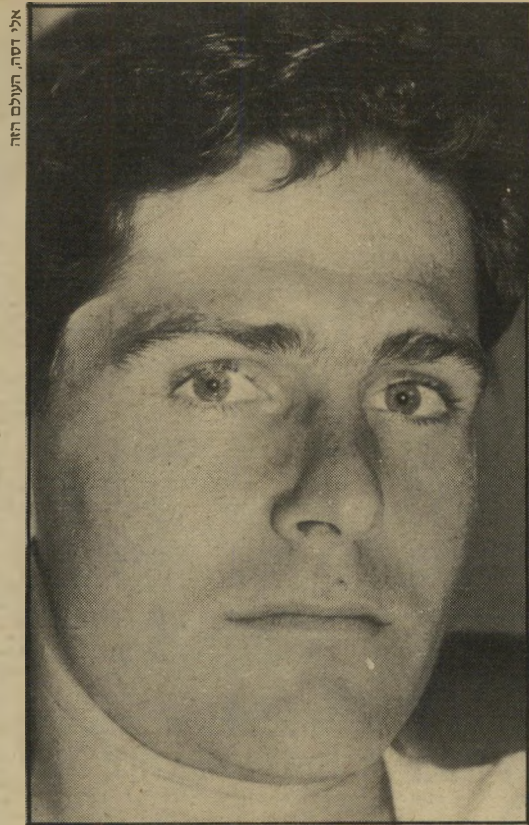

ניר אלון: „שחקני הכדורגל אינם בובות מחלון ראווה!“

החשש ממחלת האיידס תקף את הכדורגל הישראלי. שחקני כל נבחרות ישראל יחוייבו כבר העונה להופיע למישחקים במגיני-עצם, כדי להימנע מפגיעה העלולה לגרום מגע עם וירוס האיידס. הדבר נעשה בהוראת פיפ"א. התאחדות הכדורגל החליטה לחייב את שחקני הקבוצות להופיע בעונה הבאה במגיני-עצם על רגליהם. פיפ"א מסבירה את ההוראה בהמלצת הוועדה הרפואית שלה. זו בדיעה כי פגיעה ברגל, שיש עימה דם, עלולה להביא למגע עם וירוס האיידס.

שאלתי את ניר אלון, שחקן קבוצת הכדורגל הפועל תחת-תיקווה ונבחרת ישראל, ימים ספורים לפני נישואיו:

● אתה חושש? פחד מאפשרות של הידבקות במחלה?

לא חושש ולא פוחד. כשחקן כדורגל אני מאמין שהסיכוי שלי להיבדק מאיידס גם ללא מגיני-עצם הוא אפסי. למרות זאת, מוטב להבטיח את הסיכוי הקלוש הזה, ובמיוחד כשמדובר במגיני-עצם שיש להם חשיבות רבה גם מבחינה אחרת.

כדורגל

● בלומר, אתה מצדד בשימוש במגיני-עצם המולבשים על הרגל?

בהחלט! אני שיחקתי ומשחק עם מגיני-עצם מסיבות מיקצועיות. האיזור שעליו מולבש מגיני-עצם היה פגיע מאוד למכות, לחבלות, לפציעות וכמובן לדם, זמן רב לפני בשרות האיידס. זה רק מבחיר מדוע המליצה פיפ"א על מגיני-עצם.

● אולי יש צורך שבעת המישחק ילבש השחקן עוד מגינים, כדוגמת מגיני-עצם, על חלקים אחרים של גופו, לשם הימנעות מהידבקות בוורוס האיידס? זה בלתי-אפשרי מבחינה טכנית, כי אז לא ניתן לשחק כדורגל. אין גבול לאמצעים שניתן לנקוט בגלל החשש מהמחלה האיומה הזאת, אבל צריך להבין שמדובר בספורט חופשי, ולא בכוכות מחלון-ראווה.

● אתה חושב שההמלצה של פיפ"א יכולה להתבצע באופן מעשי בישראל?

בוודאי! מרבית השחקנים משתמשים, כמוני, במגיני-עצם ללא קשר למחלת האיידס, ואני מאמין שהמיעוט יצטרף לרוב. (עורך רכטמן)

הלנה ביילין: „כשהתיק יסתים — אני אכדוש מן הפרקליטות!“

הלנה ביילין, סגנית בכירה לפרקליטת מחוז-המרכז ואחת המועמדות לתפקיד זה, עומדת לפרוש מהפרקליטות לטובת השוק הפרטי. כך פורסם בסוף-השבוע. דווקא כאשר נבחר בעלה, יוסי ביילין, כמועמד בטוח לכנסת. שאלתי את ביילין הבלונדית, שהתפרסמה באחרונה כתובעת נגד שופטי-התעבורה, אם זה נכון.

● מה שבר אותך — המשבורת? לארדוקא. בעצם זה נימוק מצטבר. פשוט הגעתי לפרשת-רכים.

מישפט

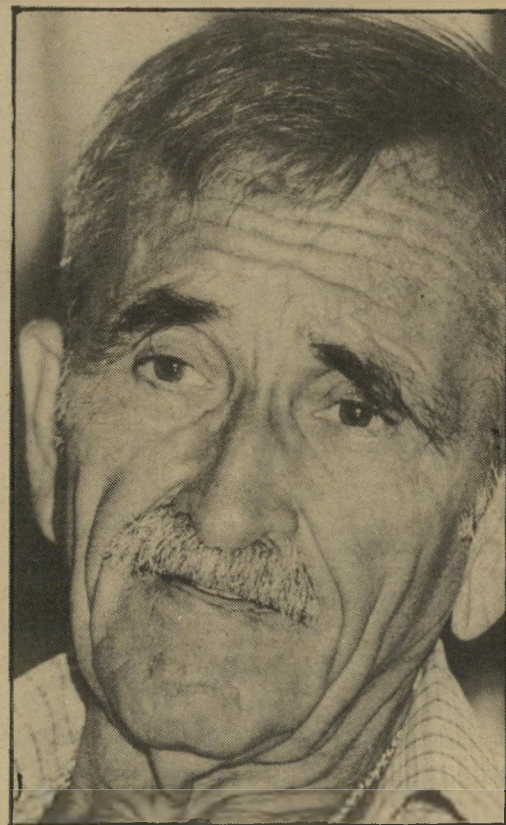
● העיתוי מעורר תמיהה — לפרוש דווקא בשעת עשייה להתמנות כפרקליטת-המחוז?

וזה, לא היה לי כדאי לחכות. אילו הייתי זוכה בתפקיד — הייתי נחקקת בתפקידים ציבוריים לזמן רב. אחרי תפקיד פרקי ליסת-המחוז, קיימת האפשרות להתמנות כשופטת... האמת היא שזה קירקד לי עוד קודם-לכן, אבל העיתוי בהחלט משחק כאן.

● אולי משחק כאן גם הסחר מפני הביטחון? מה זה ביטחון? בכל מיקרה, אני היחידה שלא הייתי מפסידה, מפני שאני הצעירה בין המועמדות. לעומת זאת, אילו הייתי מחליטה לפרוש מהשרות הציבורי אחרי שלא הייתי זוכה — היו אומרים שזה בגלל זה.

● תבלים, מתי את פורשת? אני מתחילה לעבוד מחר (ביום ראשון) על תיק ושל מזכיר בית-הדין (שפט) וכשזה יסתים — אפרוש.

● תפרשי לאן? לאיזה מישד? יש לי כמה אופציות, ואני מעדיפה לשמור על חיסיון. אולי גם המישדדים האלה מעריפים כן. (דפנה ברק)

דוב ירמיה: „אין לי מה לחשוש, אני כבר פנסיונר!“

ביום השישי הוזמן סגן-אלוף (מיל') דוב ירמיה לחקירה. ירמיה, שכבר עלה לכותרות בזכות דיעותיו, שהן בלתי-אופייניות לקצין בדימוס, הואשם בהסתת חיילי-צה"ל שלא לשרת בשטחים הכבושים. ירמיה נחקר על דברים ברוח זאת, שהשמיע בפברואר בהמנה שנערכה בחיפה. על פי הפירסומים נערכה העצרת בחסות רק"ח. ירמיה תימן וציין שהמדובר בעצרת שאורגנה על-ידי ועדת ראשי-המועצות הערביות.

● אני מבינה שהאירוע היה בפברואר. מדוע נזכרו לחקור אותך רק בעת?

החקירה באה בעיקבות תלונה של חברה-הכנסת מאיר כהן-אבידוב מחרות. הוא התלונן על דבריי באותו יום. כך, על כל פנים, פורסם ברדיו. אז הודיעה מישטר-חיפה שהעניין ייבדק. בסך-הכל כתבתי את דיעותיי במאמרים בעיתונות. אין בכך כל חדש. ידעתי שיגיע הזמן, ויהיה מי שייזכר בי.

● באיזו צורה בדיוק „נזכרתי“ בדך? זומנתי לחקירה ביום השישי. זאת לא היתה סתם חקירה: נעצרתי ושחררתי בערבות. נאמר לי שעברתי עבירה שהיא בגדר

צבא

פסע, שעליו עלולים להיענש בחמש שנות-מאסר. החקירה נמשכה שלוש-רבעי השעה, אחרי שהייתי שעה. חקר אותי איזה רבי-פקד, ששכחתי את שמו. דווקא נהגו בי בנימוס. אחר-כך שיחררו אותי בערבות עצמית.

● מה גובה הסכום שעליו חתמת? לא שאלתי. פשוט חתמתי והלכתי.

● כבר פנית לעורך-דין? לא, לא. עוד לא. אותו רבי-פקד שחקר אותי הסביר לי שהחומר יועבר לפרקליטות ושם יוחלט אם להעמיד אותי לדין. פתאום קראתי ביום הראשון שהיועץ המישפטי לממשלה המליץ להעמיד אותי לדין. אולי זוהי טעות.

● אתה חושש שאכן יעמידו אותך לדין? כלכלית, אין לי מה לחשוש. אני כבר פנסיונר. ציבורית, מישפט רק יעורר את העניין שהעליתי — תפקידו של צה"ל, הבעייתיות של שרות בשטחים. אם זה יקרה — בטח שולח עכשיו או גוף אחר יתמוך בי. אולי את באמת יודעת פרטים נוספים? (דפנה ברק)